

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6354

гр. София, 24.02.2025 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20
състав**, в закрито заседание на 24.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

като разгледа дело номер **167** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 157, ал. 2 - 4 от ДОПК.

Инициирано е с молба на „КЕСЕКЕДА“ ЕООД ЕИК[ЕИК] с искане за спиране изпълнението на обжалвания в настоящото производство Ревизионен акт №Р-22221024000068-091-001 от 23.07.2024 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на РА №П-22221024146801 от 18.08.2024г. , издадени от органи по приходите при ТД на НАП -С., потвърден в оспорената част на установените резултати по ЗКПО за 2021 г. и по ЗДДС за данъчен период м.12.2021г.,ведно с начислените лихви, както и в частта за начислените лихви за данъчен период м.08.2023г. и изменен - за данъчен период м.04.2023г., с Решение №1417/24.10.2023г. на директора на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП. Според молителя са установени предпоставките за спиране на изпълнението на РА предвид, че с ПНОМ с изх. № С240022-099-011774/02.12.2024г. е заповориано имущество на дружеството обезпечаващ в пълен размер /главници и лихви/ установените с РА публични задължения. Иска спиране на изпълнението на утежняващия административен акт.

Ответникът – директор на ДОДОП-С., чрез процесуалния си представител юрк. В. М. в писмено становище от 18.02.2025г. отрича основателността му заради отсъствието на годни доказателства за стойността за предложеното като обезпечение имущество.

Искането е неоснователно.

Обжалването на РА пред съда няма суспензивен ефект /чл. 157, ал. 1 ДОПК/. Спирането на изпълнението от съда е при предпоставките на чл. 157, ал. 2 и, ал. 3 ДОПК. Обусловено е от сезиране с искане от жалбоподателя, към което да са приложени доказателства за направено обезпечение в размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането /чл. 157, ал. 3 във вр. с чл. 153, ал. 3 ДОПК/, а когато обезпечение не е наложено - искането да съдържа предложение за обезпечение в същия размер.

С РА са установени задължения за внасяне в размер на 184 031,38 лв., в това число

145 811,76 лв. главница и 38 219,62 лв. лихви за забава.

В случая жалбоподателят е представил доказателства за направено обезпечение и е предложил обезпечение на публичните вземания в размера на задължението за главница и лихви към датата на искането. Към датата на подаване на искането за спиране на изпълнението, 17.01.2025г., дължимите лихви съобразно оспорената част са в размер на 47 999,14 лв. Следователно към посочената дата подлежащото на обезпечаване публично вземане е в размер на 193 810,90 лв. главница и лихви.

С подаденото искане за спиране на изпълнението молителят предлага като обезпечение единствено движимите вещи - стоки в оборот, които са описани в Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ с изх. №0240022-099-011774/02.12.2024 г., без да представи доказателства за придобиване на стоките - фактури, от които да е видна стойността на придобиване. В ПНОМ е вписана балансова стойност на активите, която не е относима при преценката на размера на обезпечението по арг. на чл. 195, ал. 6 от ДОПК,/ ДВ бр. 66/2023г./. Съдът намира, че видът на предложеното обезпечение /стоки в оборот/ не е сред посочените в разпоредбата на чл.153,ал.4 от ДОПК, предвид което преценката следва да се извърши съгласно нормата на чл.153,ал 5 ДОПК.

Съгласно чл. 195, ал. 1 от ДОПК подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, като в ал. 7 е посочено, че надлежното обезпечение трябва да съответства на публичното вземане. Съгласно ал. 6 /в сила от 05.08.2023 г./ обезпечението се извършва в зависимост от актива и в следната последователност: по данъчна оценка, определена съгласно приложение №2 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ за недвижимите имоти или по застрахователната стойност за моторни превозни средства /МПС/, вписана в застрахователния договор, а когато МПС не е застраховано - по пазарна цена; по застрахователната стойност, вписана в застрахователния договор на активи, различни от посочените, а когато активът не е застрахован - по балансовата му стойност; по застрахователната стойност, вписана в застрахователния договор на движими вещи, различни от МПС и собственост на физически лица, а когато вещта не е застрахована и би представлявала амортизируем дълготраен материален актив съгласно Националните счетоводни стандарти - по придобивната ѝ стойност, намалена с 20 на сто годишно, в това число за годината на придобиването ѝ; когато вещта не е застрахована и не би представлявала амортизируем дълготраен материален актив съгласно Националните счетоводни стандарти - по придобивната ѝ стойност. Видовете обезпечителни мерки са изчерпателно изброени в чл. 198, ал. 1 от ДОПК, като същите са: възбрана върху недвижим имот или кораб; запор на движими вещи и вземания на длъжника; запор на сметките на длъжника и запор на стоките в оборот на длъжника.

При преценка на описаните по-горе доказателства, се налага извод, че към искането за спиране на изпълнението на РА не са представени годни доказателства за стойността за предложеното като обезпечение имущество. В конкретния случай стоките в оборот - текстил за завеси представляват имущество в хипотезата на чл. 195, ал. 6, т. 3, предл. последно от ДОПК - вещта не е застрахована и не би представлявала амортизируем дълготраен материален актив съгласно Националните счетоводни стандарти. В този случай стойността, годна за обезпечение на публичните задължения е придобивната стойност, доказателства за каквато обаче не са представени.

За да бъде удовлетворено направеното искане за спиране, е необходимо да се гарантира събирането на съответното държавно вземане. Следователно освен

преценката за съразмерност на предложеното обезпечение е необходимо да се прецени дали държавата може да се удовлетвори от предмета на обезпечението, т.е. дали от предложеното имущество ще може да се погаси вземането при евентуално задействане на процедурата по принудително изпълнение на РА.

Предвид гореизложено, съдът приема, че в настоящия случай не са налице доказателства за направено годно обезпечение на установените със спорния РА в обжалваната му част, публични задължения, ведно с лихвата към датата на подаване на искането за спиране.

Искането за спиране изпълнението на спорния РА, в обжалваната пред съда част, като неоснователно, следва да бъде отхвърлено.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от нормата на чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран и на основание чл.157,ал.4 ДОПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на „КЕСЕКЕДА“ ЕООД ЕИК[ЕИК] за спиране изпълнението на Ревизионен акт №Р- 22221024000068-091-001 от 23.07.2024 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на РА №П-22221024146801/19.08.2024г., издадени от органи по приходите при ТД на НАП -С..

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от определението да се изпрати на страните по делото.